

No one normanske čete, koje su zarobile kralja Slavića, očito se nijesu zadovoljile samo ovim uspjehom, već su pregnule, kako bi se utvrdile u dalmatinskim gradovima. Kad to opazi Venecija, pošlje onamo (početkom 1076.) svoje brodovlje, a to prisili dalmatinske gradove, da su se predali njezinoj zaštiti i obavezali tvrdom vjerom, da nikad više ne će primati tudinaca k sebi. U taj par sastao se u Spljetu pod predsjedanjem papinskoga poslanika, nadbiskupa Gerarda, crkveni sabor, a taj se uz svećenička disciplinarna pitanja stao zanimati i ispražnjenim hrvatskim prijestolom. Nastojanjem toga sabora bi postignut konačno sporazum između Hrvata i dalmatinskih Romana, a nato bi „jednoglasno izabran od naroda i svećenstva“ hrvatsko-dalmatinskim kraljem herceg Dmitar Zvonimir.

Dmitar Zvonimir (1076—1089). Na Zvonimirovo krunisanje, koje bješe obavljeno početkom oktobra 1076. u bazilici sv. Petra u Solinu (danas Gradina), pošlje papa Grgur VII. kao posebno svečano poslanstvo rimskoga opata Gebizona i biskupa Falkoina. Prije krunisanja izjavio se Dmitar Zvonimir, primajući kraljevske znakove, vjernim podanikom svete stolice, obavezavši se ujedno u potvrdu toga papi na godišnji dar u iznosu od dvjesto dukata i ustupivši mu samostan Vranu kao hospicij (svratište) za papinske poslanike; kao spoljašnji znak toga vazalstva primi Dmitar Zvonimir iz ruku poslaničkih papinsku zastavu, a potom položi prisegu vjernosti. Ovim krunisanjem postavio se novi hrvatski kralj potpuno na stranu latinsku, pa stoga mu se sada i poklone dalmatinski gradovi kao svome gospodaru i suverenu.

Posljedice pokazale su se dobrza. Prvi napade Dmitra Zvonimira knez Vecelin, po svoj prilici istarski velikaš, a podanik njemačkoga cara Henrika IV., protivnika pape Grgura VII. Nije nam poznato, što je protiv njega uradio hrvatski kralj, tek znamo, da se u stvar upleo Grgur VII. u korist Zvonimirovu (1079). Malo kasnije pošao je kralj u rat kao saveznik normanskoga vojvode Roberta Guiskarda protiv bizantinskoga carstva i njegove saveznice Venecije. Hrvatskom je mornaricom, u kojoj su sudjelovali i dalmatinski gradovi, zapovijedao tom prilikom zacijelo pomorski vojvoda Jakov. Saveznici udare najprije na bizantinski Drač te ga poslije poraza bizantinsko-mletačkoga brodovlja i zauzmu (1083). Slijedeće godine potuče normansko-hrvatsko brodovlje mletačko kod Kasopa na otoku Krfu tako žestoko, da se car Aleksije Komnen odlučio od-